

Neovisni novinarski portal

search

27.12.2022.

Povratak otpisanih:
Nula najavila novi album nakon 20 godina i knjigu o bendu

Devastacija:
Na makarskoj Cvitački bespravno betoniraju i nasipaju obalu

Land Art:
Osječki umjetnik nagrabljao otpalo lišće i stvorio impresivna umjetnička djela

Na sunčanoj strani:
Prva zajednička nabava malih sunčanih elektrana u Hrvatskoj

Obnovljeno planinarsko sklonište na Bijelim stijenama najljepše je u Hrvatskoj

Danas imamo sedam godina:
Kako bi napunili osam, trebaju nam dobrotvori na HR492390001199009684

Javne tribine o aktivizmu, medijima, toleranciji, okol

Radionice novinarstva i medijske pismenosti

Video serijal o pravima, mogućnostima i potrebama

Tiskana publikacija TRIS za generacije treće životne

- [Naslovna](#)
- [Politika](#)
- [Gospodarstvo](#)
- [Kultura](#)

Neovisni novinarski portal

- [Scena](#)
- [Komentari](#)
- [Ekologija](#)
- [Vrtičke](#)
- [Zajedništvo](#)
- [Ljudi](#)
- [Portreti](#)
- [Voda](#)
- [Zdravlje](#)

[žena](#)

Tanja

[Goran Šimac](#) • 07/12/2022 u 07:47 • [Uredi](#)

Svidi

Čuo sam prije nekog vremena od prijatelja kako tamo negdje u Brelima uz more ima jedan divan restoran i da je hrana nevjerovatna, maštovita i ukusna, te kako nije razvikan i nije skup i kako se baš lijepo zove Plima, i kako ga vodi jedna baš neobična i draga žena...

-Tamo su kuće od čokolade, a prozori su od marmelade... – našalio sam se u smislu kako pretjeruje s komplimentima.

-Ozbiljno ti govorim... – bio je uporan.

Nekim slučajem, odnosno vjerojatnije baš i ne slučajno, kasnije opet čujem od drugih za **Tanju Šošić iz Brele** koja planinari, izrađuje *super igračke*, roni, živi u nekoj kolibi na Biokovu, ima restoran u kojem sprema hranu od namirnica koju sakuplja po brdu... I još svašta. Sve zanimljivije od zanimljivijeg.

-Da, da... I vozi mlazni avion... – rekao sam.

No jednom prilikom, po spustu s divotnog Biokova, zaputio sam se ravno u **Brela**, baš tamo u tu **Plimu**, da vidim šta oni to pričaju. Brela se nalazi na većini hrvatskih turističkih prospekata. S pravom: smještena je na fascinantnom mjestu, podno Biokova, u borovoj šumi, uz tirkizno more, na sljuncanim plažama iz kojih tu i tamo izranja fotogenično stijenje. Priroda tu nije štedjela na ljepoti, a ljudi je još uvijek nisu posve upropastili.

Tik uz plažu, podno borova, eto i te **Plime**. Zbilja jednostavan i lijepo uređen restoran. Maestral hladi, sunce zapada, kupaci se sporo vuku s plaže, galebovi klikću... Iako ovo nije gastro-portal niti ja recenzent restorana koji okolo jede pa nešto piše, ostajem osupnut najprije maštovitošću jelovnika, pa onda vedrinom i ljubaznošću zaposlenika, a na koncu i nevjerovatno ukusnim i slikovitim jelima, koja uz to imaju i 'priču', kako se to sad popularno kaže. Komplimenti bi se sad trebali nizati u dugom nizu, no ipak pozivam da se svatko uvjeri sam. Ovdje samo upozoravam kako ovo nije reklama, te kako sam svoj obrok uredno platio.

Stiže i Tanja, upoznajemo se. Sjajnog pogleda, nasmiješena, objašnjava kako je priredila desert od zemlje s Biokova.

Pričamo o svemu, pokušavam nabrojiti po sjećanju sve ono za što sam čuo da se bavi...

Tanja kuša jelo

Moram priznati da nisam dosad sreo osobu koja se bavi tako raznolikim... makar naoko raznolikim... aktivnostima, hobijima, poslovima, kreativnim postupcima, kako se to kaže. Vodiš jedan od, po meni, najzanimljivijih restorana u zemlji, na prekrasnom mjestu, sa nevjerojatno maštovitim i ukusnim jelima, u lijepom ambijentu, roniš, čistiš podmorje, planinariš, baviš se alpinizmom, slobodnim penjanjem, verese se po brdima, setaš po divljini i sakupljaš bilje, vježbaš aikido, osmišljavaš igračke, pišeš knjigu, baviš se fotografijom... Spisak je vjerojatno dulji, pa ga molim te nastavi, da nešto ne izostavim...

Jooj, mislim da nisi napomenuo speleologiju i lončarstvo. Aikido trenutno ne treniram, iako je uvijek u meni. Kao filozofija i stav. Lončarstvo mi je trenutno jako bitno, to je tako jedan veliki svijet. Nekako se opet sve poveže i ja stvarno nekad ne vidim da je to puno nečeg, nekakvi dijelovi. Samo imam neka znanja i alate da mogu valjda ići iz jednog u drugo i povezivati informacije i saznanja. Fotografija je uvijek bila tu, s nekim pauzama. Prvo kao putna. Sada je taj aparat stalno sa mnom, biljke su trenutno u fokusu. Da, penjem, jako volim penjanje. Ta suočenja sa sobom u stijeni i nadvladavanje sebe. I to bivanje u trenutku. Planinarenje naravno, šetnje sa mojim psom Boškom, promatranje raznih okolina, upijanje. A restoran kao nusprodukt mojih razmišljanja tokom jedne zime. Radi samo sezonski. Da, ronim, na dah i s bocama. Volim taj svijet. Od tud je došla i [Duga toys](#). Nekim akcijama čišćenja i ronjenjem na dah, počela sam razmišljati o nekim životinjama morskim. Prvenstveno morski konjic. Kao dijete sam ih stalno vidala, sad ako ga vidiš kao da si dobio na lutriji. Htjela sam da konjic postane poznat lik, da djeca znaju za njega. I, tako se rodila Duga. A biljke, isto sta god radila, tu su, oko mene, tako da, pobjeći ne mogu. Istražujem ih brzinom kojom oni dozvole. Nekad postaneš svjestan neke tek nakon dugo vremena, jednostavno kao da se skrivala. I, onda kad je otkriješ... Hej, odkud ti?

I da, vatrogaskinja sam. U dobrovoljnom društvu Brela.

Tanja s vatrogascima

I šta je sljedeće: skokovi iz aviona, letenje balonima, pjesaćenje do Tokya...?

U zadnje vrijeme nemam neke planove, hm. Puštam da dođu sami. Ne znam. Imam jednu želju, al ne još jasan plan. Kajakom ići i prehranjivati se na otocima. Al, ne mora... kako bude.

Često putuješ. Obilaziš brojne egzotična mjesta, upoznaješ ljude i kulture. Gdje si sve bila? Što te se najviše dojmilo? Kuda se spremaš na sljedeći put?

Čak bi rekla, nisam na puno mjesta bila. Bila sam šest mjeseci u Africi, šest mjeseci u Južnoj Americi, 40 dana u Nepal, pet mjeseci u Indiji, 20 dana Bali. Nepal mi je još uvijek drag pri srcu. Volim upoznavati kulture, hranu, običaje, poglede na svijet. Učim iz putovanja i utisne se sve u mene i ostavi trag. Ljudi me uvijek najviše dotaknu. Imaš lijepih mjesta na svijetu al najčešće ih turizam pokvari, pa te okrzne to. A, onda negdje usput sretnes čovjeka i utisne se neki vječan trag, učenje, zaključak. Život je radost kad živiš otvorenih očiju. Nikad ne znaš otkud dolazi poruka. Sljedeći put je baš takav. Čekam poruku. (OSMIJEH)

Vidim tamo je parkiran... sama si od starijeg kombija volkswagena uredila kamp vozilo.... Putuješ li i njime?

Da, kupila sam teretni vw t5 i preradila ga u kampera. Sve sama, osim struje. Bio je to proces od mjesec dana rada, a mjesec i pol atestiranja i papirologije i birokracije. Al je velika radost napraviti sebi po mjeri i imati mogućnost i alat i znanje. Usput sam učila i nove stvari, što me uvijek raduje. Cijeli proces imate u mojim storijima na mom [instagram](#) računu. Taman kad sam ga završila, krenula je korona. Putujem s njim i velika je sreća, zasad samo po balkanu. Lani smo trebali do Irana, al nam je [Duga \(Duga Toys, radionica igračaka op.a.\)](#) dobila neki natječaj u Crnoj Gori, pa sam ostala. Obožavam putovati s njim. Moj Slobodanko. Ta sloboda, neopisivo.

Tanja na izložbi Tanjnih fotografija

Kako sam doznao, svoja češća putovanja počela si nakon nekih dramatičnih događaja u životu, pa si krenula pješice sa psom i s minimalno stvari na put dug više stotina kilometara... Što se desilo? Koje je osjećaje pobudio taj pothvat? Koliko te je izmjenio? Mnogi koji krenu na takav samostalni put... pješice... tvrde kako im je to bilo jedno od najboljih iskustava, te kako ih je posve izmjenilo, osnažilo promijenilo poglede na život i sve što nas okružuje. Je li s tobom bilo tako? Jesi li imala žuljeve uostalom.. umor...? Kakve si ljude sretala po putu? Jeli bilo neugodnih iskustava? Ili su svi bili spremni pomoći?

Sad mi se ne činu dramatičnima, al čovjek stvarno zna stvoriti čudovišta u glavi. Nakon dugogodišnje veze i gubitak oca nekako se sve raspalo u meni. Osjećala sam da nešto moram promijeniti, a sve me kočilo. To pješaćenje je promijenilo sve. Resetiralo me na tvorničke postavke skoro. (OSMIJEH) Znala sam još uvijek pisati i čitati, (osmijeh) al počela sam disati. Odjednom, izlaziš iz svoje glave, napuštaš tog monstruma, i samo promatraš čudesa oko sebe. Koliko milijuna procesa i života se odvija, i svi su tako povezani, dijelovi svemira, tebe.... Sve ostalo postaje manje bitno i čak glupo. Žuljevi su bili u nekom trenutku kao kolege na putu. Probudiš se, bole, pozdraviš ih, spremiš u cipelu i opet kreneš. Nakon pola sata zaboraviš na njih. Znaš da će se tijelo oporaviti. Umor, al divan umor. Ljudi su uglavnom blagonakloni prema ljudima koji pješace. Nisam imala pretjerano loših iskustava. Više dobrih. Tako se cijela danas moja veza s Crnom Gorom rodila.

Vratimo se malo na restoran koji vodiš i ...živis. Počela si davno prodajući sladoled, kako sam shvatio. Pa si radila u očevu restoranu. Pa si bila uporna i završila neke od najprestižnijih kulinarskih škola? Nije da pratim neku gastro scenu u Hrvatskoj, ali nije mi jasno kako to da te ne opsjedaju razni gastroznalci i gastronomi, gastronovinari, kako da ih nazovem... Iako pretpostavljam kako bi se to uskoro moglo dogoditi... Ili ti takvo što nije ni potrebno? Kako si se odvažila na ovako originalan pristup koji nema nikakve veze s uvriježenom prevladavajućom nemaštovitom i dosadnom restoranskom praksom uzduž naše obale...

Da. Moja želja da svladam tehnike me odvela do Pariza. I, ja u tim trenucima dam sve novce što imam za to. Toliko je to jače od mene. Nije mi potrebno da me netko prati i opsjeda. Raduje me gost kad mi se zahvali. To je najveći orden koji možeš dobiti. Kad toliko daleko možeš ići s hranom, da ga dirneš, da mu vratiš sjećanja, vauuu. To je meni uspjeh. Pa, prirodno, istraživajući sam došla do nekih ideja. Kako kažem, sve se povežalo. Moje istraživanje s biljkama, okolinom, speleologija, planinarenje; sve je to uslo u moj rad s hranom. Majka Zemlja kojoj se svaki dan zahvalim, smrič koji me prkosno ubode jer se štiti, zemlja na koju legnem, borovi koje udišem..... Otkrivanjem svoje okoline, pokušavam prenijeti i strancima što je Dalmacija, al na moderan način. I mi smo zaboravili. I ja još učim i znam da još ništa ne znam.

Tanja se spušta

Neću sada citati nazive i sastave tvojih jela koji su me iskreno razveselili, a posebno priče koje idu uz njih. Neka onaj koga zanima pogleda na internetu i potraže [restoran Plima u Brelima](#). Mnogima je vjerojatno posebno zanimljiva slastica koju radiš od fermentirane zemlje. Pa otkud zemlja u kolačima? To smo radili kao djeca... jeli zemlju, ali sad kad smo odrasli...? Zasto? Piše da izaziva dobro raspoloženje?

Majka Zemlja. Pri izlasku iz jame Njemica na Biokovu, ležali smo na zemlji, okruženi, mislim bukovom šumom. Tako me u nekom trenutku preplavio njen miris, miris zemlje. Promislim: „Vau, kako bi mogla napraviti nešto s ovim mirisom?“ I, tako je krenulo. Nakon nekih razmišljanja, sjetim se destilacije, naručim mali destilator za eterična ulja i krenem destilirati zemlju. U kuhinji gdje sam destilirala, prevladao je miris humusa, šume poslije kiše, a ja kao slastičar nanjusila sam i karamel. Miris humusa mi se povezao s mirisom tofife karamele, one blage, mliječne karamele. I tako, ispečem bijelu čokoladu do tofife karamel okusa, umiješam destilat zemlje.....i onda dovršim priču sa borom i sorbetom od smriča. Najveći test su mi radnici koji rade kod mene. Kad mi je teta Ivana rekla da joj se sviđa, znala sam da će biti uspješno. Da, postoji bakterija u zemlji zvana Mycobacterium vaccae, koja dopijeva i u naš organizam (bar ranije), putem hrane, udisanja zemlje ili pak radom na zemlji. Kako smo se udaljili od zemlje, pa čak i hrana se udaljila od zemlje, tako smo ostajali bez te bakterije koja ne samo da podiže raspoloženje, već poboljšava kognitivne funkcije, ima utjecaj na Crohnovu bolest, čak reumatoidni artritis, potiče imunitet..... Zasto? Eto, sve se nekako skupilo u taj dezert; od moje zahvalnosti Majci Zemlji do želje da dam ljudima razmišljati, da promisle o toj vezi, da se vrate Majci. Dok su živi.

Zamjetio sam da imaš za naše prilike i za restoran ove veličine nevjerojatan broj suradnika... kuhara. Kako uspijevaš u tome? Čini mi se da te ne pogoni najčešći motiv većine ugostitelja: zgrabi novac na brzinu, zaposli pritom što manje ljudi...

Nezavisno od svih drugih stvari, da nas je malo. Rekla je jedna kolegica: „U tebe sve proces“, pritom misleći na moje recepte, sve traži dosta ljudskog rada i pripreme. Ne mislim o novcu osim u onoj mjeri da moram imati za plaće. To je najbitnije.

27.12.2022.

Maštovito i slikovito Tanjino jelo

Ovaj dio naše obale je još uvijek među najljepšima, unatoč sve većoj devastaciji prekomjernom gradnjom nakaradnih i prevelikih kuća, apartmana... Čujem da se i ovdje sprema nešto slično.. da će ova šuma uskoro biti posječena, te da će niknuti tzv. Vile? Istina?

Da, to je privatna zemlja i u urbanoj je zoni. Teško je kad se bilo koja šuma siječe i teško se naviknuti na tu ideju, al eto.

Često ronite i čistite podmorje. Negdje sam pročitao kako si kazala da ne treba čekati nekoga odozgo da poduzme nešto.

Ronim, da. Čistili smo i imali par lijepih akcija. Pa, da, nitko neće doći i čistiti za nas ili bilo što drugo. Svi misle da treba neki revolucioner, revolucija i ne znam što sve ne. Al, vjerujte, dovoljan si ti. Tvoj korak, udio...opet može napraviti puno i nekad inspirirati da još netko krene u isto. Na taj način, zakotrljaš lavinu i događaju se promjene. I utisak koji ostaje. Kad sam vidila malce koji su došli pomoć čistiti, koja čast. To je radost. I, kako su oni bili ponosni što mogu pomoć, što sudjeluju.

Radost koju pričinja mali tvoj kompost, može nekad biti dovoljna. Zemlja će ti biti zahvalna i na tom malom koraku.

Ovo Biokovo iznad nas te posebno veseli i inspirira. Često šetaš po brdu... Sakuplješ bilje? Imas i kolibicu u planini?

Neovisno od razlika u izgledu, selim u svoju kućicu. Skupljam biljke, kuham s njima, istražujem ih. Biokovo je moja kuća. Veseli me svaki susret s njim, bilo šetajući, penjući il samo pogled. Velika je inspiracija. Zovem ga moj div.

27.12.2022.

Tanja u Brdima

Vježbaš i aikido? Zasto? Možeš li reći nešto o toj, kako kažu oni koji ju poznaju, kraljici borilačkih vještina?

Aikido ne treniram već neko vrijeme, al životno je utkan svaki dan u mene. Aikido je plemenita borilačka vještina, koja koristi energiju napadača, savršen trenutak i međuprostor kako bi ga izbacila iz ravnoteže. Aikido naglašava važnost poštovanja prema svim živim bićima i nastojanje da se protiv nasilja ne bori nasiljem. A primjena aikida u životu, se zalaže za nenasilno rješavanje sukoba. S obzirom da se radi u partnerstvu skoro uvijek, dobijete i osjećaj za drugog čovjeka. Kroz aikido sam naučila koristiti haru, centar naše duhovne energije i fizički centar. Valjda mi je zato sve tako „lako“. (osmijeh) Kad radite sve iz hare, mnogo je lakše, prisutni ste i cijeli ste.

Usput s prijateljicom izrađuješ i ljupke igračke od prirodnih materijala... uglavnom morska stvorenja? Uredila si i namještaj i osmislila izgled restorana, dizajnirala jastuke, svojevrsna jedra koje štite od sunca? Izrađuješ i prirodne sapune od maslinovog ulja i aromatičnih trava i drugoga?

Da, Nada Tadić iz Nikšića sije igračke Duga toys. Velike morske plišance od sirove svile, pamuka i kašmira. Polako svoje neke vizije restorana dovodim van. Pa, tako sam osmislila, uz pomoć Nere Pervan print i tkaninu za jastuke u restoranu. Print je inspiriran, naravno iz prirode, šarama sa leda skuše. Pokušavam prirodu dovest u restoran. Ljudi nisu ni svjesni koliko se dobro osjećaju kraj elemenata koji su iz prirode. Ugodnije im je, opušteniji su. Jedra sam napravila od jute, jer dišu i propuštaju zrak za razliku od sintetičkih kupovnih jedara, a i našla sam na domaćeg proizvođača jutene tkanine iz Slavonije. Imam prijatelje koji mi pomažu u idejama i velika je radost kreirati. Da, sapune sam prvenstveno radila sebi, jer filtriram vodu u kućici, tako da voda sa suda i lavandina i tuša

Ne čisto kroz filarski praznik...
Napisala sam nekoliko prazničkih granulacija pijeska i zalijeva grmove i cvijeće ispred kuće. Zato i iz gušta kad napraviš sebi šampon, sapun, deterdant...i da znaš što je u njemu...

27.12.2022

Igračke Duga Toys

Vidim da te čeka puno posla u restoranu, pa mi reci još kada možemo očekivati tvoju knjigu.. svojevrsnu kuharicu, ali pretpostavljam ne neku klasičnu, s receptima?

Taj proces tako trajeee. Jer sam lijena zapisati. Mislim da će knjiga imati priča. Možda najviše o karakteristikama biljaka. Suživim se često s njima i imam osjećaj da ih bolje razumijem tako. Kad sam kao tetivika, to vam znači da sam taj dan puna energije, ljubavna i strastvena. Baš kao ona. (osmijeh)

I dobro... šta je sljedeće: skakanje s padobranom? Otvaranje slastičarnice u Parizu?

Sljedeće je sad.

Jasno. I na kraju, još jedno pitanje jer ovaj tekst izlazi u seriji tekstova o iznimnim ženama: kako ti gledaš na ulogu žene u društvu, ako uopće razmišljaš o tome. Je li ženama i dalje teže nego muškarcima, kako se to kaže, biti uspješnima?

Iako smatram da žene ne vjeruju dovoljno sebi i koliko imaju alata biti čak i superiornije u odnosu na muškarce, moram reći da u poslovnom svijetu je još veliko nepovjerenje prema ženi nadređenom. Osjetim to na svojoj koži. Al, nije razlog da ne krenete i da ne uspijete. Jasan cilj i iskrena želja za nečim, malo kad dovedu do neuspjeha. Rekao bi Bare: „Zato, kreniiii!“

Neopredložena slika fotografija, izvor: privatna kolekcija Tanje Šošić

27.12.2022.

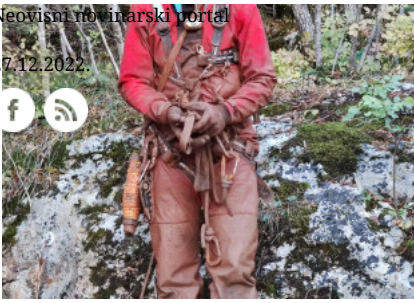
Tanja na plazi

Tanja kuša jelo

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Tanja izlazi iz blatnjave jame

Tanja visi nad ponorom

Tanja se vere po okomitoj stijeni

Tanja u špilji

Tanja s vatrogascima

Tanja u Brdima

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

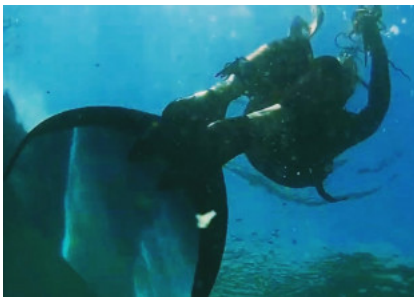
Tanja ide uzbrdo

Tanja na ronjenju

Tanja na plaži

Tanja pod morem

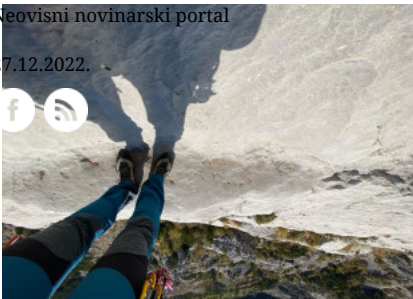
Tanja u plićaku

Tanja nakon akcije gašenja požara

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Tanja i Tanjina sjena

Tanjin kamper Slobodanko

Ljepota jama

Život o konopu

Tanja Šošić

Opet Tanja Šošić

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Tanja u noći

Tanja u brdu iznad jame

Diplome za ronice

Tanja se spušta

Tanja se penje po stijeni

Neovisni novinarski portal

27. 12. 2022.

Mastovito i slikovito Tanjino jelo

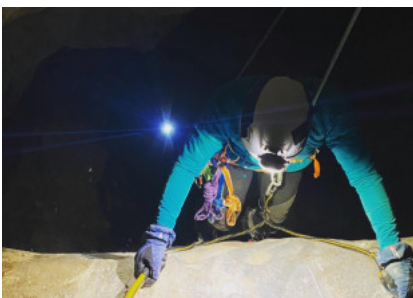
Tanja u 'stini'

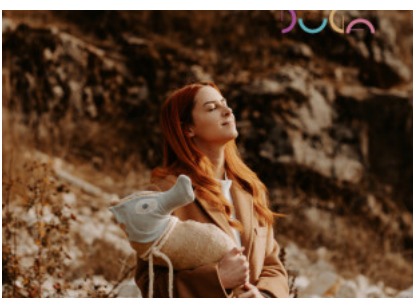
Tanja na užetima

Tanjini aromatični prirodni sapuni

Tanja u akciji

Igračke Duga Toys

Nevisni novinarski portal

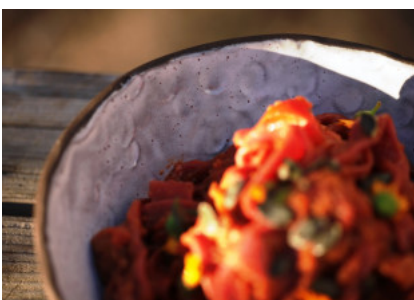
27.12.2022.

Mastovito i slikovito Tanjino jelo

Tanja na izložbi Tanjnih fotografija

Igračke Duga Toys

Igračke Duga Toys

Igračke Duga Toys

Igračke Duga Toys

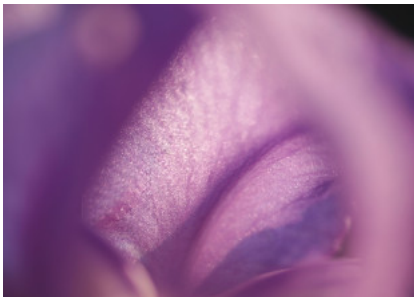
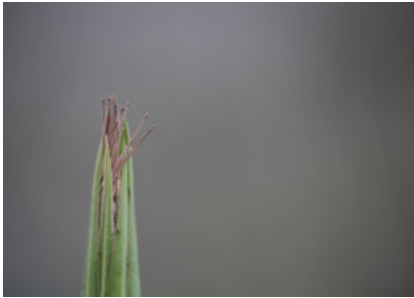
Igračke Duga Toys

27.12.2022.

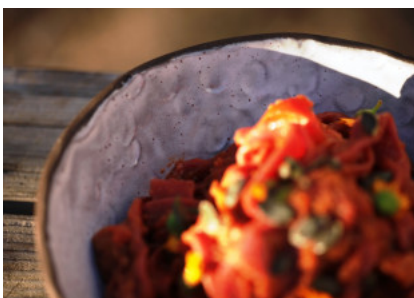
Mastovito i slikovito Tanjino jelo

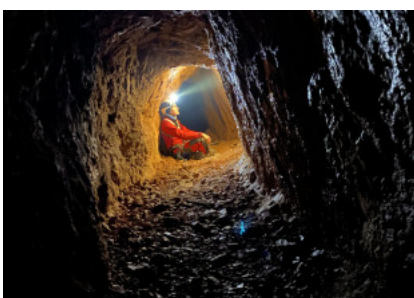
Tanjina fotografije

Mastovito i slikovito Tanjino jelo

Mastovito i slikovito Tanjino jelo

27.12.2022.

Mastovito i slikovito Tanjino jelo

Tanjina kućica

**Tekst je realiziran uz pomoć sredstava iz Projekta poticanja novinarske izvrsnosti 2022. – Agencije za elektroničke medije.*

Sviđa mi se

Tags: [brela](#), [duga toys](#), [gastronomija](#), [planinarenje](#), [plima](#), [restoran plima](#), [ronjenje](#), [tanja šošić](#), [Velebit](#)

VEZANE VIJESTI

[Ljubo šeta po Velebitu:
Petnaesti ris pušten u planine](#)

[‘Zašto ne napišete kako ne održavaju ove županijske ceste u Lici?’](#)

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

[Krasna vijest iz Krasnog: Ris Emil stigao na Velebit](#)

- [Najnovije](#)

Najnovije

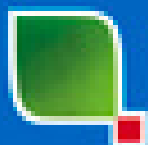
- [Interview/ Tena Šimonović Einwalter, pučka pravobraniteljica : Na državi je, ali i na svima nama, da, u najvećoj mjeri, svim starijim osobama osiguramo mirnu i dostojanstvenu starost](#)
- [Hrvatska kuna ide u talionicu i rezalište povijesti, a vaših 100 kuna će \(navodno\) završiti u izolaciji neke zgrade](#)
- [Offshore: Ispituju se potencijali vjetrova na moru, priprema akcijski plan, Hrvatska sve bliže prvoj pučinskoj vjetroelektrani](#)
- [Božićne poruke s oltara, crkvenog i državnog; Blagdansko prisjećanje na slabe, potrebite i ugrožene kojih će se već sutra malo tko sjetiti...](#)
- [Šibenik postaje top destinacija za doček Nove godine: Prvo Stereo MC's, a ove godine Róisín Murphy!](#)

KRKA
Nacionalni park
NATIONAL PARK

**BUDIMO
ODGOVORNI
ČUVAJMO SVOJE
NAJMILIJE**

PARKOVI HRVATSKE

“Revitalizacija i povezivanje atrakcija Parka prirode Vransko jezero”

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj

Operativni program
**KONKURENTNOST
I KOHEZIJA**

Europska unija
Evropski fondovi za razvoj

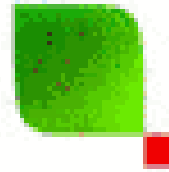

Sufinancirano sredstvima
Fonda za regionalni razvoj i
operativne programe

KORNATI

Nacionalni park
National park

PARKOVI HRVATSKE

trīs Tris.com.hr
24.482 pratitelji

Prati stranicu

INFORMIRANJE **STUĐIJU**
Podijeli

Arhiva

Odaberi mjesec ▾

TRIS DOKTOR DOKTOR

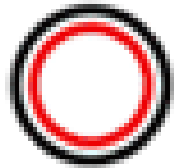

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Forum, for professionals

novinarstvo unatoč svemu

NAKLADNIK:

**Udruga za promicanje civilnog društva,
medijske kulture i razmjene informacija – TRIS**

Drniških žrtava 12, Šibenik

[Impressum](#)

